

[Steffensen]

ne løst, jo bedre løsning får vi for samfundet, og jo bedre kommer det til at virke ude i befolkningen.

At der er betydelig flere problemer med aromastofferne står ganske klart, men det er jo også sådan, at det ikke er bevist, at aromastoffer er så farlige, som vi med mellemrum får det præsenteret. I hvert fald har vi stadig væk en meget effektiv kontrol med, at stoffer, der er sundhedsfarlige, ikke bruges ved levnedsmiddelfremstilling. Jeg afviser ikke, at det er nødvendigt at gå videre med problemerne med aromastoffer, men synes nok, at man også her skal være lidt forsigtig med at stille alt for firkantede løsninger op.

Problemet i punkt 2 i forslaget, varestandarder for kødområdet, har vi hørt fra flere ordførere faktisk er løst og vil blive løst. Vi har set på dette område, hvordan man ad frivillighedens vej har arbejdet med problemerne og er nået frem til løsninger, hvilket efter vores opfattelse er det bedste.

Derfor er vi betænkelige ved det sidste punkt i forslaget, tvungne næringsdeklarationer. Kunne arbejdet i udvalget, hvor vi må drøfte problemerne grundigt, føre til, at vi nåede frem til ensartede næringsdeklarationer, så var noget nået, og så kan man jo se, hvad udvalgsarbejdet i øvrigt vil føre til.

Vi afviser absolut ikke, at der er problemer, der skal tages alvorligt, og som der skal arbejdes seriøst med, men vi vil gerne i udvalget drøfte, hvordan vi gør det bedst.

Dorte Bennedsen (S):

Netop ved denne tid for et år siden havde vi i miljøudvalget nogle, synes jeg, overordentlig konstruktive drøftelser vedrørende levnedsmiddelloven og vedrørende ønskeligheden af at sikre forbrugerne gode produkter. Ved den lejlighed fremsatte vi fra socialdemokratiet første gang forslaget om at kombinere kravet om, at basislevnedsmidler skal friholdes for farve- og aromastoffer, med kravet om at indføre varestandarder og forbeholdte varebetegnelser. Ministeren tog den gang mod forslaget med sin, jeg vil gerne sige vanligt åbne holdning, og han lovede at arbejde videre med tanken og bruge sommeren til at drøfte forslaget med forbruger- og erhvervsorganisationerne, ligesom han lovede at vende tilbage i efteråret 1983 med en rede-

gørelse, sådan som det også fremgår af beretningen om nr. L 90 fra sidste forår.

Ministerens redegørelse og ikke mindst det bagvedliggende notat indeholdt et væld af oplysninger, som har været overordentlig nyttige for udvalget, men på to punkter var vi uenige med ministeren.

Ministeren ønskede, at friholdelse for farve- og aromastoffer skulle ske ad frivillighedens vej, og han ønskede ikke at tage spørgsmålet om varestandarder og forbeholdte varebetegnelser op. Imidlertid siger erfaringen os, at frivillige aftaler dels er en overordentlig lang og overordentlig træls vej at gå, dels er en meget dårlig beskyttelse af de seriøse fabrikanter – som vi heldigvis har mange af – fordi der altid vil være pirater, som ikke vil være med. Hvad angår varestandarder og forbeholdte varebetegnelser, skal man ikke have beskæftiget sig meget med dette for at se, at lovgivning er den eneste sikring for forbrugerne, men sandelig også den eneste beskyttelse af de producenter, som ønsker at lave lødige produkter.

Det er altså baggrunden for, at socialdemokratiet og SF har fremsat dette forslag, og i vinter har vi set det glædelige, at de danske slagterier, som tidligere har foretrukket frivillige ordninger, har ændret holdning i spørgsmålet, og at de har rettet henvendelse til regeringen for at få lovgivnings- og cirkulærefastlagte regler for varestandarder og farve- og aromastoffer.

Jeg vil gerne takke for den altovervejende positive modtagelse, forslaget har fået her i dag. Til ministeren vil jeg godt sige, at der er et gammelt ord, der hedder, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der overvinder en stad. Jeg synes faktisk, at ministeren, når vi hører ham i dag i forhold til, hvad der blev sagt i november, i høj grad har overvundet sig selv, men jeg forstår, at processen er en totrinsraket, for der er altså nogle ting, der skal køre et par måneder endnu, nemlig spørgsmålet om frivilligheden vedrørende ordninger med farvestoffer.

Jeg er ganske tryk ved, at ministeren bruger den formulering, fordi der blev jo sagt, at hvis det i løbet af nogle måneder var lykkedes, ville ministeren være indstillet på at komme med en bekendtgørelse. Og jeg er stenknappe sikker på, at det bliver ministeren nødt til. Jeg har samme erfaringer som dem, slagterierne har givet klart udtryk for: